

днесъ, имамъ честь да Ви съобща, че както Ви телеграфирахъ вече, азъ днесъ по пладне видѣхъ г. Freycinet. Както на лордъ Солзбери тъй и на г. Freycinet, азъ изложихъ причинитѣ политически и економически, които накараха румелийското население да иска съединението, настояхъ върху нуждата, въ която се намѣри правителството на Н. Височество да встѣпи въ Източна Румелия, за да запази порядъка и тишината и направихъ възвание на извѣстната любовъ на Франция за свободата и народнитѣ правдини, като му се молихъ да не ни отказва своето съдѣйствие. Г-нъ Freycinet ми отговори, че можемъ да бждемъ увѣрени въ симпатиитѣ на Франция, но че въ тая минута главниятъ интересъ както на Франция тъй и на цѣла Европа е запазването на мира. За тая цѣль и такива усилия сж се положили за събирането на конференцията, на рѣшенията на която ние най-добрѣ ще сторимъ да се подчинимъ напълно. Азъ му отговорихъ, че споредъ мене именно въ интереса на мира е, щото да се намѣри едно рѣшение, което да удовлетвори законнитѣ искания на българитѣ, тъй като всѣко приврѣменно *replâtrage* ще бжде далечъ отъ да даде исканитѣ гаранции за мира на изтокъ. При това азъ му показахъ всичкитѣ огромни мъчности, които всѣко опитване за възстановление на *status-quo ante* ще посрѣщне особено въ Румелия, дѣто населението не е възможно да се подчини на сѣщия органически уставъ. „Може да има мъчности, отговори г. Freycinet, но всѣко рѣшение противно на *status-quo ante* безъ друго ще се послѣдва отъ не по-малко мъчности и отъ по-голѣми опасности за Васъ. Азъ мисля, че и вие сами не ще желаете да постигнете съединението си откакъ съвършено съсипете отечеството си. Затова безъ да прѣдрѣшавамъ заключенията на конференцията, безъ да зная дори, какво тя ще рѣши, и като Ви говоря не като френски министъръ, а като г. Freycinet, азъ Ви съвѣтвамъ да се подчините на нейнитѣ рѣшения. Ако тѣ не Ви сж благоприятни, вие можете да си направите прѣдпазванията (*vos réserves*) но умното ще бжде да се подчините. Колкото за органическия уставъ, той е другъ въпросъ. Въ него могатъ значителни измѣнения да станатъ, за да се удовлетвори справедливитѣ оплаквания на румелийцитѣ. Но то пакъ ще зависи отъ Европа; и на Европа вие трѣбва да се подчините.“

Имахъ и едно свиждане съ директора на политическиѣ